Civillieta Nr. C29 6925 12

Lietvedības Nr.C 29 3249 13

2013.gads

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 5.decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa

tiesnese D.Ķeire

ar tiesas sēžu sekretāri L.Grīnbergu,

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10,

civillietu OU ,,Groupage Cargo Service" maza apmēra prasībā pret SIA ,,K7Lines" par naudas piedziņu.

Tiesa

konstatēja :

2012.gada 25.maijā OU ,,/pers. A/" cēlusi maza apmēra prasību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pret atbildētāju SIA ,,K7Line" par parāda un likumisko procentu piedziņu, lūdzot tiesu piedzīt no atbildētāja prasītāja labā parādu LVL330.32 un likumiskos procentus LVL 23.03 apmērā, kā arī izdevumus juridiskās palīdzības samaksai 5% apmērā no prasības kopējās summas, t.i., LVL17.67 un izdevumus, kas radušies sakarā ar rakstveida pierādījumu tulkošanu LVL 50.00 apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2011.gada 26.augustā starp pusēm noslēgts kravas autotransporta pasūtījums - līgums Nr.001, saskaņā ar kuru atbildētājs ir pasūtījis prasītājam veikt kravas pārvadājumu no Polijas, Kedzierzyn-Kozel uz Latviju Olainē.

Prasītājs norādījis, ka veicis kravas iekraušanu 2011.gada 26.augustā. Kravas piegādes termiņš līgumā norādītajā vietā bijis noteikts no 2011.gada 29.augusta līdz 2012.gada 31.augustam. 2011.gada 29.augustā Igaunijā, Tallinā, Atbildētājs ir pārtraucis kravas pārvadājumu.

Līgumā noteikta maksa par pārvadājumu EUR 510.00, ko prasītājs palielinājis par EUR 60.00, jo kravas faktiskais apjoms pēc iekraušanas metriem (LDM) izrādījies lielāks par 0.5 LDM, nekā tas bija pieteikts līgumā. Prasītājs norāda, ka ņemot vērā kravas apjoma izmaiņas, maksa par pārvadājumu noteikta EUR 570.00. Ievērojot apstākli, ka autopārvadājuma pasūtījumu atbildētājs pārtraucis un tāpēc krava nebija nogādāta galapunktā, prasītājs ir samazinājis autopārvadājuma cenu par EUR 100.00. Prasītājs samazinājis kopējo pakalpojuma vērtību par autopārvadājuma Tallina -Olaine izmaksu summu.

Prasītājs norāda, ka par sniegto autopārvadājuma pakalpojumu ir izrakstījis atbildētājam rēķinu 2011.gada 29.augustā Nr. 11-0715, kura apmaksas termiņš, atbilstoši līguma noteikumiem, ir 20 dienas pēc rēķina saņemšanas, taču atbildētājs rēķinu nav samaksājis. Prasītājs norāda, kaatbildētājs, atbilstoši Konvencijas par starptautisko kravu pārvadājumu līgumu (turpmāk - CMR Konvencija) 30.panta 3.punktā noteiktajam termiņam, nav cēlis pretenzijas par kravas piegādes termiņa nokavējumu. Tikai 2011.gada 03.oktobri prasītājs pa elektronisko pastu saņēmis atbildētāja pretenziju par sniegtajiem autopārvadājuma pakalpojumiem. Prasītājs atbildētāja norādītos iebildumus uzskata par nepamatotiem, par ko 2011.gada 07.oktobrī sniedzis atbildi.

Prasītājs atsaucas uz CMR Konvencijas 12.panta l.punktu, kas, cita starpā, paredz nosūtītāja tiesības pieprasīt pārvadātājam pārtraukt kravas pārvadājumu. Norāda, ka atbilstoši Civillikuma 1.pantam, ne vien pienākumi, bet arī tiesības ir jāizmanto pēc labas ticības, un savu tiesību izlietojums nevar ierobežot citu personu likumīgās intereses un tiesības. Prasītāja atsaucas arī uz Civillikuma 2230., 2223.pantu, kas nosaka, ka tiklīdz pasūtījums ir izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāmaksā uzņēmējam norunātā maksa. Prasītājs norāda, ka atbildētājs bez ierunām ir pieņēmis prasītāja sniegtos autopārvadājuma pakalpojumus par kravas pārvadājumu no Polijas līdz Tallinai, Igaunijā un uzskata, ka atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājam par tā faktiski izpildīto un pieņemto kravas autopārvadājumu no Polijas līdz Tallinai Igaunijā. Prasības pieteikumā pieteikts lūgums izskatīt lietu tiesas sēdē.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 2223., 2230., 1759.p.l.pkt, 1765.p.l.,2.,3.d.

2013.gada 20.martā atbildētājs iesniedzis tiesā paskaidrojumus par celto prasību norādot, ka prasību neatzīst un paskaidrojot, ka prasītājs nav izpildījis līgumā norādīto vienošanos. Līgumā norādīts, ka apmaksa par pakalpojumu tiks veikta 20 dienu laikā pēc kravas, CMR un rēķina saņemšanas, savukārt no minētajiem prasītājs ir iesniedzis tikai rēķinu, krava 2011.gada 29.augustā uz Olaini nav tikusi atvesta, kā arī CMR par kravu pārvadājumu prasītājs nav ne uzrādījis, ne iesniedzis. Atbildētājs norāda, ka prasītājs kravas autotransporta pasūtījumā - līgumā veicis labojumus, kas nav saskaņoti ar atbildētāju un veikti bez atbildētāja piekrišanas.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis bija ieradies, prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītā pamatojuma un lūdza to apmierināt. Prasītāja pārstāvis papildus paskaidroja, ka CMR pavadzīme nav atrodama, ka kravas piegādes termiņš bijis 2011.gada 31.augustā Latvijā, Olainē, ka kravas pārvadājums tika pārtraukts 2011.gada 29.augustā Igaunijā, Tallinā, jo atbildētājam radās bažas, ka prasītājs nespēs izpildīt saistības, saziņa starp pušu pārstāvjiem notikusi caur skype. Prasītāja pārstāve norāde, ka prasītājam ir tiesības saņemt samaksu par faktiski veikto kravas pārvadājumu, t.i., no Polijas līdz Tallinai Igaunijā.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis bija ieradies, prasību neatzina un lūdza to noraidīt, un paskaidroja, ka prasītājs nav izpildījis līguma noteikumus, ka krava 2011.gada 29.augustā Latvijā, Olainē netika nogādāta un atbildētājam pašam bija jābrauc pakaļ kravai uz Igauniju, jo kravas saņēmējs kravu gaidīja norādītajā datumā. Atbildētāja pārstāvis paskaidroja, ka prasītāja automašīna bija salūzusi un tāpēc kravu nav bijis iespējams laikā nogādāt kravas saņēmējam, Atbildētāja pārstāvis norāda, ka datums pavadzīmē patvaļīgi izlabots uz 2011.gada 31.augustu un tas nav bijis saskaņots ar atbildētāju, paskaidro, ka CMR pavadzīme nav atbildētāja rīcībā.

Tiesa, uzklausījusi prasītāja pārstāvja un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, un pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst**, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.**

Tiesa konstatē, ka starp pusēm pastāv strīds par to; vai pārvadātājs ir pieļāvis kravas piegādes nokavējumu;vai kravas nosūtītājam ir jāveic samaksa par pārvadājumu, kas nav pabeigts, apmaksājot pārvadājumu tā faktiski veiktajā daļā.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa atzīt par pierādītiem šādus apstākļus: Starp pusēm 2011.gada 26.augustā ir noslēgts kravas autotransporta pasūtījums - līgums Nr.001 (lietas 10.lapa). Minētajā pasūtījumā redzams, ka kravas iekraušana tiek veikta Polijā, Kedzieryn-Kozel 2011.gada 26.augustā un izkraušana Latvijā, Olainē, 2011.gada 29.augustā, autotransporta pasūtītājs SIA ,,K7Lines". Pārvadājuma pasūtījumu pieņēmis OU ,,/pers. A/". Līgumā rokrakstā ir veikts neatrunāts pierakstījums attiecībā uz kravas izkraušanas termiņu, norādot, ka krava izkraujama līdz 31.08.2011. Prasītājs nav iesniedzis tiesai nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, ka puses jebkādā veidā būtu vienojušās par kravas piegādes termiņa pagarinājumu līdz 31.08.2013, atbildētājs šādu termiņa pagarinājumu tiesas sēdē sniedzot paskaidrojumus neatzina, līdz ar ko tiesa šādam rokrakstā veiktam pierakstījumam nepiešķir ticamību un atzīst, ka saskaņā ar līgumu, kravas piegāde Latvijā, Olainē bija veicama līdz 29.08.2011.

Autopārvadājuma likuma 1.panta 30.punktā noteikts, ka starptautisks pārvadājums ir tāds, kuru veicot nepieciešams šķērsot Latvijas valsts robežu. Minētā likuma 3.panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesiskās attiecības, kas veidojas, veicot kravas un pasažieru pārvadājumus ar autotransportu, reglamentē šis likums, Civillikums, citi normatīvie akti, kā arī starptautiskie līgumi, kuri ir saistoši Latvijai. Minētā panta 2.daļā noteikts, ka, ja Saeimā apstiprinātajos Latvijai saistošajos starptautiskajos līgumos paredzēti citādi noteikumi nekā tie, kas ietverti šajā likumā, tiek piemēroti starptautisko līgumu noteikumi.

Ar likumu ,,Par Latvijas Republikas pievienošanos 1956.gada 19.maija Konvencijai par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) un šīs konvencijas 1978.gada 05.jūlija protokolam" Latvija ir pieņēmusi un apstiprinājusi 1956.gada 19.maijā Ženēvā parakstīto konvenciju par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) un šīs konvencijas 1978.gada 05.jūlija protokolu, (turpmāk - CMR Konvencija). Likums stājies spēkā 1993.gada 08.decembrī.

Ievērojot to, ka kravas pārvadājums tika veikts no Polijas uz Latviju, tas uzskatāms par starptautisku un attiecībā uz to ir piemērojamas konvencijas Par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (turpmāk - CMR Konvencija) normas.

CMR Konvencijas 1.panta I.punktā noteikts, ka konvencija tiek piemērota katram līgumam par kravu pārvadājumiem ar autotransportu par atlīdzību, kad līgumā norādītās kravas nosūtīšanas un saņemšanas vietas atrodas divās dažādās valstīs, no kurām vismaz viena ir līgumslēdzēja valsts neatkarīgi no Līgumslēdzējas puses dzīvesvietas vai nacionalitātes.

CMR Konvencijas 4.pantā noteikts, ka pārvadājuma līgums tiek apstiprināts, sastādot pavadzīmi. Pavadzīmes trūkums, nepareizs izpildījums vai zaudējums neietekmē pārvadājuma līguma pastāvēšanu vai derīgumu, tas paliek pakļauts šīs Konvencijas noteikumiem.

Ievērojot minēto apstāklis, ka pušu rīcībā neatrodas CMR pavadzīme, neietekmē konkrētā pārvadājuma pakļaušanu CMR Konvencijas noteikumiem.

Lietā nav strīda par to, ka 2011.gada 26.augustā krava tika ierauta Polijā un 2011.gada 29.augustā nosūtāmā krava atradās Igaunijā, Tallinā. Nav strīda arī par to, ka 201 I.gada 29.augustā atbildētājs pieprasīja pārtraukt kravas pārvadājumu. Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē nevarēja paskaidrot, kāpēc krava no Polijas, apejot Latviju, nogādāta Igaunijā, vien norādīja, ka pārvadājuma maršruta izvēle ir pārvadātāja tiesības.

Atšķirīgi ir pušu tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi par to, kāpēc kravas pārvadājums tika pārtraukts. Prasītāja pārstāve norāda, ka kravas pārvadājums tika pārtraukts, jo atbildētājam radās bažas, ka prasītājs nespēs izpildīt saistības, proti, pēc kravas nosūtītāja iniciatīvas.

Savukārt, atbildētāja pārstāvis paskaidroja, ka kravas pārvadājums tika pārtraukts, jo prasītājs neizpildīja līguma noteikumus un kravu 2011.gada 29.augustā Latvijā, Olainē nenogādāja. Paskaidroja, ka prasītāja rīcībā bijušas ziņas, ka prasītāja automašīna salūzusi, taču neiesniedza šīs ziņas apliecinošus pierādījumus.

Konstatējot minētos apstākļus, tiesai jānoskaidro - kādas ir kravas nosūtītāja tiesības rīkoties ar kravu līdz kravas nodošanai saņēmējam.

CMR Konvencijas 12.panta 1.punktā paredzētas nosūtītāja tiesības rīkoties ar kravu, piemēram, prasīt pārvadātājam pārtraukt kravas pārvadājumu..[..]. Minētā panta 5.punktā tiesības rīkoties ar kravu ierobežotas ar nosacījumiem-, a) nosūtītājs vai kravas saņēmējs, kas vēlās šīs tiesības izmantot, iesniedz pārvadātājam pavadzīmes pirmo eksemplāru, kurā ieraksta jaunas instrukcijas pārvadātājam un atlīdzina pārvadātājam visas izmaksas un zaudējumus, kas saistīti ar šī instrukciju izpildi; b) minēto instrukciju izpildīšana ir iespējama tad, kad persona, kam instrukcijas jāizpilda, to saņēmusi, un ar to neapgrūtina ne pārvadātāja uzņēmuma normālu darbu, ne arī citu kravu nosūtītājus vai saņēmējus; c) minēto instrukciju dēļ nenotiek kravas sadalīšana.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka atbildētājs pieprasījis pārvadājumu pārtraukt. Minētais viedoklis izriet arī no prasītājas 201 l.gada 07.oktobra atbildes uz pretenziju (lietas 17.lapa), kur norādīts, ka 201l.gada 29.augustā atbildētājs pieprasījis informāciju par kravas atrašanās vietu, lai ar savu transportu paņemtu kravu un piegādātu to Latvijā, Olainē. Prasītājs neiesniedza pierādījumus, kas apliecinātu, ka nosūtītājs būtu sniedzis pārvadātājam jaunas instrukcijas. Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus kravas nodošanai/paņemšanai, taču pats kravas paņemšanas no pārvadātāja fakts tiek apstiprināts ar pušu paskaidrojumiem, kas nav pretrunīgi un netiek apstrīdēti.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka pārvadājums ticis pārtraukts pārvadātāja vainas dēļ, jo tas kavējis kravas piegādes termiņu, proti, ka krava 29.08.2011 bija jāpiegādā Latvijā, Olainē, savukārt minētajā datumā noskaidrots, ka krava atrodas Igaunijā, Tallinā.

No pušu paskaidrojumiem un lietas materiālos esošajiem pierādījumiem izriet, ka prasītājs pārvadāšanai nodoto kravu tās saņēmējam nenogādāja, jo krava 29.08.2011, kas līgumā ierakstīts kā izkraušanas datums, atradās Igaunijā, Tallinā.

Pārvadātājs bez iebildumiem nodeva kravu tālākai transportēšanai citam pārvadātājam. No lietas materiāliem neizriet, ka pārvadātājs pats būtu vēlējies un spējis pabeigt pārvadājumu noteiktajā termiņā. Tiesa secina, ka kravas piegādes nokavējums radies prasītāja līgumsaistību neizpildes dēļ. Konkrētā situācijā ; nosūtītājam bija tiesības pārtraukt pārvadājumu, lai nodrošinātu kravas nogādāšanu tās saņēmējam paredzētajā termiņā.

Konstatējot minētos apstākļus, tiesai jānoskaidro vai atbildētājam pastāv pienākums atlīdzināt prasītājam kravas pārvadājuma izdevumus par faktiski veikto pārvadājumu no Polijas uz Igauniju, Tallinā, ņemot vērā prasītāja aprēķināto pārvadājuma izmaksu samazinājumu.

CMR Konvencijas 12.panta 5.punkta a)apakšpunktā noteikts, ka nosūtītājs vai kravas saņēmējs, kas vēlās izmantot tiesības rīkoties ar kravu, tajā skaitā pārtraukt kravas pārvadājumu, iesniedz pārvadātājam pavadzīmes pirmo eksemplāru, kurā ieraksta jaunas instrukcijas pārvadātājam un atlīdzina pārvadātājam visas izmaksas un zaudējumus, kas saistīti ar šo instrukciju izpildi;

Prasītāja rīcībā nav CMR pavadzīmes, un nav zināms par pārvadātājam dotajām instrukcijām, līdz ar to nav arī zināmas izmaksas, kas saistītas ar kādu instrukciju izpildi. No minētā panta neizriet nosūtītāja pienākums apmaksāt jebkuru pārvadātāja izrakstītu rēķinu.

CMR Konvencijas 17.panta pirmajā punktā noteikta pārvadātāja atbildība, citu starpā, par piegādes nokavējumu. Minētā panta 2.punktā minēts, ka pārvadātājs no atbildības tiek atbrīvots, ja kravas nokavējums ir noticis prasītāja nelikumīgas rīcības vai nolaidības dēļ, prasītāja instrukciju dēļ, ja to cēlonis pārvadātāja nelikumīgas rīcības vai nolaidības rezultāts, kravas īpašību dēļ vai dēļ apstākļiem, no kuriem pārvadātājs nevarēja izvairīties un kuru sekas viņš nebija spējīgs novērst.. Atbilstoši CMR Konvencijas 18.panta l.punktam pierādīt, ka nokavējums ir radies kāda 17.panta 2.punktā minētā apstākļa dēļ, ir pārvadātāja pienākums. CMR Konvencijas 19.pants paredz, ka kravas nogādāšanas nokavējums tiek atzīts, ja krava nav nogādāta saskaņotā termiņā [..].

Civillikuma 2212. pantā noteikts, ka ar uzņēmuma līgumu viena puse uzņemas izpildīt otrai par zināmu atlīdzību ar saviem darba rīkiem un ierīcēm kādu pasūtījumu, izgatavot kādu lietu vai izvest galā kādu pasākumu. Civillikuma 2230.pants paredz, ka ar pārvadājuma līgumu pārvadātājs uzņemas nosūtītāja nodotās lietas pārvest par norunātu maksu no vienas vietas uz otru norādītu vietu un tās tur nodot adresātam. Savukārt Civillikuma 2223.pantā paredzēts, ka tiklīdz pasūtījums izpildīts un atzīts par labu, pasūtītājam jāsamaksā uzņēmējam norunātā maksa.

Prasītājs 2011.gada 29.augustā izrakstījis atbildētājam rēķinu Nr.11-0715 par transporta pakalpojumu, saskaņā ar 2011.gada 26.augusta pasūtījumu Nr.00l, par pārvadājumu no PL/Kedzieryn - LV/Riga, 26.08 - 29.08.2011 par summu EUR470.00, piešķirot atlaidi par transportu no Tallinas uz Rīgu EUR 100.00 (lietas 12.lapa).

Izmaiņas pakalpojuma maksas summā prasītājs veicis vienpersoniski, nevienojoties par to ar atbildētāju.

Savukārt, 2011.gada 26.augusta pasūtījuma līgumā Nr.00l atbildētājs norādījis, ka samaksa tiks veikta 20 dienu laikā pēc kravas piegādes, CMR un rēķina iesniegšanas (lietas 10.lapa).

Tiesa ir secinājusi, ka prasītājs pieļāvis kravas piegādes nokavējumu, krava netika piegādāta saņēmējam pielīgtajā datumā, līdz ar ko atzīstams, ka pārvadājuma pakalpojums nav sniegts. Tiesa ari nekonstatēja apstākļus, kas liecinātu, ka pārvadājums ticis pārtraukts atbildētāja nelikumīgas rīcības vai nolaidības dēļ, vai prasītāja instrukciju dēļ. Tiesas ieskatā, nav pamatota prasītāja norāde, ka atbildētājs prasītājs sniegtos pakalpojumus par kravas pārvadājumu no Polijas līdz Igaunijai, Tallinā bez ierunām pieņēmis, jo tas neatbilst atbildētāja sniegtajiem paskaidrojumiem un pretenzijai par transporta pakalpojumu neizpildi (lietas 14., 15.lapa).

Ievērojot minēto, tiesa nekonstatē priekšnosacījumus, kas būtu pamatā atbildētāja pienākuma, apmaksāt prasītāja izrakstīto rēķinu par kravas pārvadājuma pakalpojumu.

Civilprocesa likuma 10.panta pirmajā daļā noteikts, ka puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā. Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 97.panta pirmajā daļā norādīts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem,

zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Nav pamatota prasītāja atsaukšanās uz CMR Konvencijas 30.panta 3.punktu, jo tajā regulēta kompensācijas pieprasīšana par piegādes nokavējumu, nosakot, ka rakstiski iebildumi pārvadātājam izsakāmi divdesmit vienas dienas laikā kopš tās dienas, kad krava bija nodota saņēmēja rīcībā. Kompensācijas pieprasīšana ir kravas nosūtītāja tiesības. Konkrētā gadījumā pārvadājums netika pabeigts un prasītājs kravu saņēmējam nenodeva.

Pamatojoties uz minēto, tiesai nav pamata apmierināt maza apmēra prasību par naudas piedziņu no atbildētāja.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 189., 192., 193., 250^{26}., 250^{27}.pantu, tiesa

nosprieda :

OU ,,/pers. A/" maza apmēra prasību par naudas piedziņu pret SIA ,,K7Lines" par parāda LVL353.35 apmērā piedziņu **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese D.Ķeire